

A

M W Q

—

V.

Kovács István Act 1844

[Faint, illegible handwritten text, likely a signature or a list of details.]

PA

Chr

[Faint, illegible text from an adjacent page or document, appearing as bleed-through or a separate column of text.]

PA SSIODOMININOS RIJE SU

Christi Secundum quatuor Evangelistas.

E mi URUNK JESUS Christusnak k̄n̄ szen-
vedése, ilyen keppen következik a szent Evan-
gelistáknak irások szerint: Az időben, mikoron el-
közelgetett volna a fogátsának Imepe napja, melly
phasának mondatik vala, monda URUNK JESUS a
ő tanítványaiknak: Tudjátok-e hogy két năpok el mul-
tan. Ausvétnek Imepe, és az Embernek fia el arul
hogy megfeszíttessék. Akkoron egybe gyűlenek a Papi
jedelmek, az irástudok, és mind a Népnek Venei, Chur-
phasnaki palotájában. És tanácsot tartanak Urunk
hogy ötöt megfogadjok, és megölnék, és monda

19
Ez János napon, no talán társulhat lenne a ház
népben. Mikor pedig János volna meghalában, föld-
los Simónnak házában, el jöve egy Asszonyi állat, hoz-
ván Alabástrom kőből tiszta Szelentzet, drága kénettel
tellyest, és meg nyitván a Szelentzet, ontá azt Jánosnak
Jesze. Látván pedig a Tanítványok, igen megharagvának
tosta mondván: De mire lön e nagy kár? nagy pénzen ezt
el adhatták volna és a szegényeknek oszthatták volna.
Esz foglalnak vala az Asszony ellen. Mikor pedig János
meg látta volna, mőnda o, akik. Mire neheztettek az
asszonyi állatra, mert jó dolgot tselekedte én velem.
Mindenkor vannak szegények veletek, de én nem
mindenkor vagyok. Mert hogy ezt tselekedte, az én

temett

valami

is az

Satan

menü

ja mo

Ezt h

hárm

keres

Hus

Első

Tanit

temett dégemre mivelte. Bizony mondom tő néktek,
valamig prédikáltatik mind e világon az Evangelium, ez
is az ő emlékezetére meg hirdettetik. É né mene pedig a
Sátán Judasba, ki mondatik vala Iskariotesnek, és el
menvén szolla a fő papokkal miképpsen ötöt elárulná-
ja mondván: Mit adtok én nekem, és én ötöt kezben adom tő néktek
Ezt hallván a Zsidok igen örülinek rajta, és ígérnek neki
hármincz ezüst pénzt. Esi az ártól fogva alkalmasáig
keres vala, miképpsen ötöt kezben adnája. Eljöve az
Husvétnek Innepe, mellyben a bűrányt áldozni kell vala,
Első napján azért a fogácsás Innepnek, meg kérdék Jesust az ő
Santiványi mondván: Hol akarsz hogy meg kíséressük a

Barányt? Elküldte kettőt az ő Tanítványokban mondván. Menne-

tek el a városban, és egy ember egy korsó vízzel jő elötökben, és mon-

játok ezt őnéki. A Mester azt mondja te néked, te nálad eszem-

meg a Fűsvéti barányt, az én Tanítványimmal. El menvén a-

zért a Tanítványok úgy találák mint János meg mondotta vala

nekik, és elkészítették a vacsorát. ^{Amikor} mikor on estvő Jelle volnas,

eljöve János az ő tizenkét Tanítványival, és letelepedék velük.

Es felkelvén a vacsora felől le vette ruháját, és kendőt vön-

ta, és meg övedzé magát vele. Ervizez töltvén a medenczeben ke-

rdi mosni Tanítványoknak lábait, és meg törteni a kendővel.

Mikoron pedig jütött volna Simon Péterre, monda néki

Péter: Uram te mosodé meg az én lábaimot? Felele-

néki János. A mit én most tekeheszem te nem tudoc,

de m

Scha

Jus: Fa

Mond

kezeim

nem

vagyta

otet e

nyájon

vette

cselk

most

tök la

de ennek utánna meg tudod. Mondá neki Péter:

Soha orokké meg nem mosod az én lábaimot. Felelté neki Jé-

sus: Ha meg nem mostak, nem leszen részed te néked en velem.

Mondá neki Péter: Usam nem csak lábaimot, de mind

kezecimét, és fejemet. Mondá neki Jésus: A' ki meg mosodott,

nem szükség meg mosni, hanem csak a' lábait. Tü is tiszták

vagytok de nem minnyájon. Mert tudja valaki volna a' ki

otet elárulnája. Azért monda' hogy nem vagytok tiszták min-

nyájon. Minnek utánna pedig meg mosta^{ott} lábokat, is ruhá-

rette volna ruháját, és mēt monda nekik: Tudjátok-e mit

cselkedtem veletek? En Uratok és Mestertek lévén, meg

mostam lábokat, tü is egyiték a' másoknak, meg mosá-

tok lábokat. Mert példát hagytam tü nektek, hogy

mint én csélekedtem, ti is úgy csélekedjétek. Mert bizony

mondom ti néktek, nem nagyobb a szolgálata az ö Uránál.

Ha azért ezeket értitek, boldogok vagytok ha meg csélekeditek.

Es mikor on te telepedvén ennének a tanítványok, monda

nékik Jézus: Bizony bizony mondom ti néktek, hogy egyik ti

közülletek ma engemet elárul. Ok pedig igen megzomorodván

ezen, kezdének egy másra nézni, és egy más között kérde-

kedni, ki felől mondanája azt, és kiki mond vala neki.

Nem de nem én vagyok-e az Uram? Monda nékik Jézus:

A ki én velem együtt nyújtja kezét a táliba, az árul el engemet.

De jaj annak az embernek, ki által az embernek fia elárultat-

ik. Jobb volt volna, ha az az ember nem született volna. Felele

pedig Judás ki őtet elárulja vala mondván: Nem de nem én

vagyok-e az Mester? Monda neki Jézus: Te magad mondasz

Paulus

100

Es mikor vacsoráltak volna, vevé Jészü a kenyeret, és mi-
koron halálot adott volna, meg szegte, és ada a Sanyvanyoknak
mondván: Vegyéték és egyéték, ez az én testem melly tü érette-
tek halátra adatik, és az én emlékezetemre tegyéték. A po-
hást is vevé minek utanna vacsoráltak volna, és halálot ad-
ván ada a Sanyvanyoknak mondván: Igyátok ebből minnyájon ez
az én vérem új testamentomnak vére, mely tü érettek, és sokak-
nak bünök bocsánatjært ki ontatik. Ezt valamennyi-
stér ijandjátok, az én emlékezetemre tegyéték. Es minnyájon
ivának belötte. Es monda nekik: Bizony mondom tü nektek
hogy nem izom többé a szőlö tönök széböl, mind a napra-
tan, mikoron Ujjanon izom veletek az Istenek országában
Telkelen pedig Judásó közüllök, minnyásávt ki mene, im-
már pedig éjj vala. Mikor azert Judás elment volna,

Urunk Jézus: Mostan dicsőítettett meg az Embernek Fia, és az
Isten is meg dicsőítetteti ő benne. Itt az Isten meg dicsőítte-
tett ő benne, az Isten is meg dicsőíti őt ő magában, és minja-
rást meg dicsőíti őt. Fiataikáim! még egy kevés ideig vá-
gyok veletek, kerévtetek engemet, és a hová én megyek, tii most
Goda nem jöhettek. Mondá neki Simon Péter: Uram inkább
hová megy? Mondá neki Jézus: Az hová én megyek nem
követhetz te most engemet, de ennek utánna követz.
Mondá neki Péter: Uram miért nem követhetlek mos-
tan tégedet? Eketemet adom te éretted. Felele neki Jézus:
Eketedet adode érettem? bizony mondom te neked, hogy a
kakas nem áll az éjjel, mig háromszor megtagatz engemet.
Ő pedig monda: Uram kész vagyok veled mind tömlöczre,
mind halálra menni. Mondá neki Jézus: Péter mondom
te neked nem áll a kakas az éjjel, minnek elötte
három

háromszor meg tagadt engemet, hogy soha nem esmertel enge-

met. **ACTUS SECUNDUS.** Es mikor Jésus mind

ezeket mőndotta volna, is a vacsora utan diéséretet enélek-

tek volna, ki mene Jésus Czedrom pátaka mellé, az olajfák-

nak hegyére. Kővetek pedig őtet az ő Sanitvannyi. Es akko-

ron mőndá neki Jésus: Minnyájon meg botránkoztok ez

éjjel en bennem. Mert meg vagyok iwa, meg verem az

pástort, is a nyájnak juhái elozlattanak. De minék

utámá Jettámadok, elölvészlek titeket Jálileában. Mő-

ndá neki Péter: De ha minnyájon meg botránkoztok

bennem, de én soha meg nem botránkozom. Mőndá neki

Jésus: Bizony mőndom te néked, hogy az éjjel minék elötte

a kakas föllana, háromszor meg tagadt engemet.

Es Péter amel inkább mondja vala: Ha meg kellis veled
halnom, soha meg nem tagadlak. Azon helyesen mind a
több tanítványok is mondnak vala: Es akkoron be mene
Jesús a' majorbán, melly Setsemánének hivattatik, holott
vala egy kert, melyben be mene ő, es az ő tanítványjai.
Judja vala pedig Judás is az helyet, mert gyakorta meggyen
vala oda Jesús az ő tanítványival. Monda azért Jesús
a tanítványoknak: Üllyetek itt míg amoda menvén imád
kodom. Es mellette leve Pétert Jakóbat es Jánosot. Es mikor
ron az helyre jutott volna, kezdte igen rettenni es bánkod
ni. Es monda nézik: Komorú az én lelkém mind halá
lig. Vigyázzatok es imádkozzatok hogy kísértetbe
ne jussatok. Ő pedig mint egy hájtsámi földre.

el m
kozi
poh
Es jo
Sim
tem
juso
del
havo
lejo
jove
Alu
toll

el mene tollök és tölde esen, arzal a' földre borula, és imad-
kozik vala mondván: En szerető ^{szent} ~~szent~~ ^{szent} na lehetséges muljék el ez
pohár en tollem, de ~~magam~~ nem az en akaratom, hanem a' tied legyen.
Es jöve a' Jánitányokhoz, és aluva találá őket. Es mőnda Peternék.
Simon, aluszolla? E' képpen nem vigyázhattálé ~~és~~ en ve-
lém egy orácis? Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne
jussatok. Ismét másadszor is elmenren tollök ugyan azon beszéd-
vel, imádkozék. Es mikorön késerűséggel igen még Horittatnék,
hosszabban imádkozik vala. Es a' verejék mint a' vér, ~~vagy~~
lőfolyának vala volla. E' akkoron fel kelven az imádságra
jöve a' Jánitányokhoz, és találá őket aluva, és mőnda nekik:
Alugyátok immár és nyugodjatok. Es harmadszor is elmen-
tollök, hasonlóképpen imádkozék. Es jöve a' Jánitányokhoz

és monda nekik: Elég eddig kellyetekfel, mennyünk elejébe
mert imé el közelget a' ki engemet el árul. És imé Judás e-
gyik a' tizenkettők közül, vévén sereget és Tolgákat melleje, a'
Fő papoktól és írástudóktól, Jöve odá lámpásokkal Jústellyok-
kal és botokkal, Judás pedig jelt adott vala' nekik mondván:
Valakit én még csokolándok, az a' Christus fogjátok meg ötet.
Jesus pedig tudván mindeneiket, mellyek követhetendők valának,
elejébe mene' és monda nekik: Mit kerestek? azok pedig
mondának: A' Nazáretbeli Jesust. Mondá nekik Jesus: En
vagyok. Hogy pedig ezt mondotta nekik, hátra menének és
le omlának a' Földre. Ismét meg kérdé őket mondván:
Mit kerestek? Azok pedig mondának: A' Nazáretbeli Jesust.
Mondá nekik Jesus: Mondom ti néktek hogy én vagyok.
Ha azért engemet kerestek, hagyatok ezeket el menni.

Ha azért engemet kerestek

Hogy

Hogy beteljesedjék a beszéd mellyét mondott vala. Ezek közül
Atyám kiket énneken adott egyjetsem vesztettem el. Azonköz-
ben hozzá járulván Judás, mőnda ő neki: Üdvözlegy Mester.

Es meg iskolá őtet. Mőnda neki Jėsus: Barátom Judá
mire jöttel? Iskolással árulod te el az Embernek Fiát.
Aki koron a sidok kez eket vettek Jėsusia, es meg fogják őtet.

Simon Péternek mikorön tőri volna, ki voná azt es a Sapi-
Tejjelelemnek szolgájához isapá, es a jobb fület el vágá.

A Szolgának pedig Malchus vala neve. Mőnda pedig
Jėsus Péternek: Mőcsásvad a te tőrodöt hüvellyebe.

mert valakik fegyvert fognak, fegyver miatt el vesznek.
Avagy vélede azt, hogy nem kérhettem volna Atyámat, es

adott volna többet tizenket serég Angyaloknál. Avagy azt
akarod, hogy a pohárt mellyet Atyám nekem adott

meg ne igyam. Avagy hogy telnének bē az isapá

mert ennek így kellett lenni. Akkoron mondta Jēsus a Si-
doknak: Mi képpen egy látóza úgy jöttetek én zédám, hogy
megfogjátok engemet. De ex a tū orátok, a' setettségnek ha-
talma. Es akkoron az ő tanítványi mind elhagyák őtet. es
elfutának. Es egy ifju követi vala őtet, ki gyolcsban me-
zittelen takaríva vala magát, es meg fogáik az Ifjút.
Ő pedig nekik hágyván a' gyolcsot, mezittelen elfuta

közüllök. - **ACTUS TERTIUS**

A sereg pedig es a' Hadnagy es a' Jidok, szolgálai, meg fogván Jēsusot
meg köözik őt. Es először vivék Annás Püspökhez, ki ifja vala
Caiphannak, Az után vivék őtet Caiphannak, Vala pedig a' Cai-
phas, ki tanácsot adott vala a' Jidoknak, hogy jobb volna egy
embernek meg halni a' köz népeit. Követik vala pedig ~~ő~~ Jē-
sus két tanítványi távul, Simon Péter es, János, János

pedig mivel esmérteiben vala a' papi Fejedelemeinek, be' mene
Jesussal a' Palotában, Péter pedig áll vala kívül a' pitvar-
ban. Mikoron pedig az Ajtó varro Leányzó látta volna Pé-
tert, monda ö' neki: Te is az embernek Sanitvármnyi közüle
való vagyál. Meg ragada Péter, ezt mondván: Asszonyi ál-
tat nem vagyok, sem tudom mit mondasz. Keress nek va-
la pedig hamistarakot Úr Jésus ellen, de nem találtrák vala.
Végre jövének két hamistarak, a' kik mondatrak: Mű hal-
lottuk ~~ahogy~~ ez ember azt mondotta: elrontom az Szemét
Semplomát, és harmadnapra Felépíttémötet. Jésus pedig
csak halgat vala, Felkelvén azért a' Papi Fejedelem mon-
da Jésusnak: Semmit nem felelt e' tanúbizonyítághozra
Jésus pedig semmit sem felele neki. Meg keresték

mét ötöt a' Papi Fejedelem mondván: Kénkerítlek tégedet
az élő Istenre, hogy megmondjad mi nekünk, ha te vagy e'
a' Christus, Istennek Fia. Felelte neki Jézus: Én magam
mondám mert én vagyok. Akkoron a' főpap meg kaggatá-
rüháját mondván: Háromlást bolla, mi szükség immár a'
bizonyosságokra. Ime mostan meg hallattuk az ő háromlását.
mi teltzik tőnéktek? Es minnyájon felriátának mond-
ván: Méltó az halálra. Akkoron kik tarjták vala Jé-
suszt, ötöt arzul ^{felakaszták} főkötők, és nyakon verék. Nemeljek
pedig be köték szemeit, és arzul ütök vala mondván mi
Profetaly Christus, és mond meg kicsoda ütök mos-
tan tégedet? Mikoron azért a' szolgák tüzet zettének vol-
na az Palotában, füttözök vala, mért hideg vala.
Simon Péter is közöttök áll vala, és füttözök vala.
Es mikoron látta volna más leányzó, kezde mondani

azoknak a' kik ott állnak vala. Ez is a' Nazarethbebi Jésus-
sal vala. Meg tagadá ismét Péter, hogy nem tudná ki
volna, és soha nem ismerte volna az Embert. És a' szolgák
közül is némelyek, kezdék neki ezt mondani: Bizony te is
azok közül való vagy, mert még a' Hód is meg mutatja
hogy Galiléából való vagy. Monda neki egyik a' Papok
szolgái közül annak rokonsága, kinek Péter elvágta
vala Jület. Nem de nem láttalak e' én tégedet a' kert-
ben ö vele? Akkoron Péter harmadszor is kezdé eskü-
dni és átkozodni, hogy soha nem ismerie volna
embert, ki fölől Stollának. és mindjárt a' kábas
szolla; És meg Fordulván Urunk tekinté Péterre, és
emlékezék Jésusnak beszédéről, melyet mondott vala
hogy minek előtte a' Kábas Stollana, háromszor meg tagadte
engemet. És ki mennén onnan Péter nagy keservesen

PARS POSTERIOR.

Reggel pedig lévén ötvé gyülének a' Papi Fejedelmek
az idős tudók és mind a' népnek vénei, Ur János ellen
hogy ötöt meg ölnéjék. Mondának azért minnyájon: Te vagy
é' azért az Istennek Fia? János pedig monda nekik: Sü
mondjátok. Ők pedig mondának: Mi szükség több Tanukra?
mü magunk hallottuk az ő szájából. Es felkelvén a' sokas
ság kötözve viték János a' Istentartónak, Pontius Pilá
túnak kezében. Akkoron látván Judás hi ötet elárul
ta vala, hogy elhár hozott volna, megtérvén magában
megvité a' Jidoknak a' harmincz elűtt pénzt mondván:
Vetkeztem elárulván az ártatlan vért. Ők pedig mon
dának: Mit gondolunk mi ö vele dinte lássad. Es
elvetvén a' pénzt a' Templomban, elmenvén fel akat
ta magát, és kétfelé hasada és az öbete ki ömlék.

A' Papok pedig vevén a' harmincz ezüst pénzt mon-

dának: Nem illik hogy az isten la dájába tegyik őket, mert

vérnék árva. Es tandisot tartának szőlőre, es megvevék egy

Fazakasnak mezejét velle, a' jövevényeknek temetésegekre. Es

hivattatok ez a' mező vérnék mezejének, mind ez mai napiglan.

Akkoron be telék az úras ezt mondván. Es vevék ugy mint a' har-

mincz ezüst pénzt, a' meg betűltetett Hieruzsáknak árva,

es adák azt a' Fazakasnak mezejéért, a' mint elvordelte

én voltam az úr. Isten. **ACTUS QUARTUS**

Reggel azért viték Jესúst Pilátushoz, es a' Papok benerme-

nének az Itélő házba, hogy meg ne Jézűztetnék. De hogy

emék a' Hűsvéti háziányt. Iki mencazék Pilátus ö hozzájok mon-

ván: Miben vádollyátok ez embert? Mondának ő néki: Ha ez

ember bűnös nem volna, semmikeppsen nem te röhed meg

tűk volna ötöt. Monda néki Pilátus: Tegyétek hát tii, és a' tii

törvényetek szerint, ítéllyétek megötet. Mondának erre a' si-

dek: Nékiünk nem illik senkét megölnünk. Mondának ismét-

ö néki: Ezt találtuk felöbeme, hogy a' mü népünket elfodditot-

ta, és meg tiltotta a' wászárnak adót adni, és magát Királ-

lyá tette. De mene azért Pilátus az ítélő házba, és meg kér-

de Jესust mondván: Te vagyé a' sidóknak Királya? Felele

néki Jესus: Te magadtól mondádé ezt, avagy egyébek mondot-

talak én felöllem te néked? Monda néki Pilátus: Mi nem

zsidó vagyok én? A' te nemzeted és a' papok adának én-

nekem, mit tettekedtél? Felele néki Jესus: Az én orszá-

gom nem e világi ország, ha pedig e világból volna az én orszá-

gom, bizonyára az én szolgáim vitélkednének hogy ne-

gőm, bizonyára az én szolgáim vitélkednének hogy ne-

su

adattam volna a' Sídok kezébe. Monda néki Pilátus. Azért kí-
vállj vagy e' te? Felele néki mondván: Te mondád mért király.
vagyok. En érre születtettem, és azért jöttem e' világra, hogy bi-
zonyoságot tegyek az igazságról. Minden azért valaki azp-
igasságból vagy on halgatja az én beszédemet. Monda néki
Pilátus: Micsoda az igazság? Es mikoron sokamba vádoltat-
ték a' Sídoktól semmit nem felele nékik. Küldé pedig Pilátus
ötöt Herodeshez, mert az időben ő is Jerusálembé vala. Sőtvan
pedig Herodes igen örüle rajta, mert sok időtől fogva kívánta lá-
ta' őtet látni, és remélti vala, hogy valami nagy tudat tette
ő előtte. Es kérdezi vala őtet sok bűnével, de Jézus semmit nem
felele néki. Isufolván pedig Jézus ruhában öltözteti' őtet, és
meg küldé Pilátusnak. Es meg barátáhozának Pilátus is

Hérodész az napon, mert annak előtte hazáiban valának. Pilátus
pedig öszve hívá a' Papokat, és mőnda ő nékik: En semmi vétke-
nem találók őz emberben, meg büntetven azért, el vesztém ö-
tet. Szókatok pedig tő néktek, hogy ez imés napon egy fogjot bo-
tsávk el tő néktek, mellyiket akarjátok azért, hogy el bocsás-
sam tő néktek Barabást' vagy a' Krisztust, Sidoknak Királyát.
Fel kiáltá mind az egész sereg mondván: Nem ezt hanem a' Bara-
bást. Uővőn Pilátus pedig az itélő síkben, hozzá küldé az ő fo-
tesége mondván: Semmi közöd ne legyen te nékedazzal az igaztal,
mert ez éjjel sohat szenvedtem érte. Pilátus azért szólá nékik mon-
dván: Mit akartok azért hogy tselekedjem a' Jészussal, kit monda-
tok Sidok Királyának? Azok felkiáltának mondván: Jészus
meg Jészus még ötöt. Pilátus harmadszor mőnda nékik: Mi-
gőnőkt tselekedeti? Semmi halála való nem találók ő benne.

ők
6

ők pe
Akkozo
ték ö
nát
vān
mon
is v
ta fo
Imo
hal
vise
AKK
kia
No
szo

Ök pedig annál inkább kiáttának vala mondván: Megfeszíttessék.
Akkoron Pilátus igen megostorozá Jézust, a' vitézek pedig öltözteték ötet verő bársony ruhában, Palastban, és tövisből font koronát nyomának fejébe, és nád szálakat adának jobb kezébe, és tsujolván térdre esnek vala előtte, és imádják vala, és üdvözlik vala mondván: Üdvöz legy Sidolnak Királya, és arzul pörködösik vala és verik vala ötet, és a nád szálakat húzzák vala kezéből, és verik vala fejét velle. Ki méné ismer Pilátus hozzájok, és mőnda nekik: Imé ki hozom ötet rőnektek, hogy megtudjátok hogy semmi halálra való okot nem találom ő beme. Ki jőve azért Jézus mellett a tövis koronát, és a bársony Palastot, és mőnda nekik: Pilátus: Imé az ember. Mikoron azért látták volna ötöt kiadják vala minnyajon: Fehítsd megfeszítv meg ötet. Mőnda nekik Pilátus: Vegyőtek hatót, és a' tő törvénytek szerint, Fehíttsetek meg ötet. Jólélenek neki a' Sidolnak

Nekünk törvényünk vagyunk, és a szereit meg kell halni, mert
Istennék fiait tette magát. Mikoron ezt meghallotta volna
Pilatus, igen megfelelték. Demene azért Pilatus az ülé-
sében; és mőnda Jesusnak: Homét való vagy te? Jesus pedig
semmit nem felele neki. Mőnda azért Pilatus: Nekem nem
feleltél, nem tudod, hogy hatalmam vagyok önnékem, tegedet
megfeszítenem, és hatalmam vagyok tegedet eleresztenem.
Felele neki Jesus: Nem volna te neked én rajtam semmi hatalma
ha oman feljöl nem adatott volna te neked. Es emmek okáért
a ki engemet a te közedben adott, nagyobb büne vagyok. Es azért
őnot keres vőla Pilatus, hogy őtet eleresztene. A sidok pedig
üvöltnek vőla mondvan: Ha őt elereszted, a wásárnak nem
lőe kardja, mert valaki királya teszi magát ellene mond
a wásárnak. Mőnda nekik Pilatus: A tő királyotokot fo-
suttame meg? Felelőnek a Pápok: Hínson királyunk
hanem csak Iwásárunk. Látvőn azért Pilatus hogy

Semmit
6.

semmit nem használna akarván elajét tenni a népnek azt itele hogy
a mit kívánának azleme, és azért vizet kére elé, kezeit meg mosá mon
ván: En ártatlan vagyok ez igaznak vétető, ám tő lassatok. Es felki
alta mind az egész sokasság mordván: Az ő vére mi rajunk, és a mi
fiainkon tegyen. Akkoron Pilátus halálra itele Jésust, és kezek
be adá nekik, hogy az ok kívánvaigok szerint meg fesszítte nekik.
Párabást pedig elereszte nekik. Vala pedig a párabás tolvaj
Akkoron az vitózek meg fogák Jésust, és le vonák rolla a
Párony palástot, és az ő maga ruhájában öltöztetik.
Es vállára adának egy nehéz keresztet, hogy a fesszítésnek
helyére kivime. Es mikoron elfáradván nem bírója, tal
láának egy Cyrenébéli embert, hogy a möröröljone, és azt
kényszerítették hogy a keresztet vinnéje. Követik vala pe
dig Jésust Jeruzsálmak, és asszonyi állatoknak sokassa
ga, kik kesergik és szorják vala őtet. Jesus pe
dig reájok fordulván monda nekik: Jeruzsálmak

leányi, ne sirassátok engemet, hanem ti magatokat, és
a ti magzatitokot. Mert imé eljőnek a napok, mellyekben
azt mondjátok: boldogok a meddők, és a méhek kik nem
szültenek, és az emlők kik nem szopattanak. Akkorom
hezdek ezt mondani; száradjatok reánkhegyek, és halmok,
rejtsetek el minkez. Mert ha a nyerszán ezt mivelik, az
aszunak dolga mint lészén. Vitétnek vala pedig övelle
más két gonosztévők is, hogy megfésittetnének.

ACTUS QUINTUS.

Es vivék Jესust a kőpászto helyyre mellyet Sidóul Galgátá
nak hívják, és adának imya szövetet, myrkával, és epével
legyittetett, és mikoron még kötötte volna, nem akara innya,
Es akkoron fészittetek meg ömelleit két latrokot, egyiket jobb
kézfélöl, másikat bal kézfélöl, Jესust pedig közepben, és
ott betelek az irás melly azt mondja. Es az álnokok közibe
számlattaték. Es monda urunk Jესus a keresztján:

En mennyi szent Atyám, de olvasd meg nekem mert nem tudják ma
seleketnek. Meg írta pedig Pilátus az ő halálának okát, és hely-
zettet. Feje fölben mondván: Nazarethbeli János Sidok-
nak híratlyja. Vala pedig írva Sidául, Görögül és Deákul. Ezt
pedig az írást sokan olvassák vala, mert közelvata a Városhoz
a hely. Mondnak vala pedig a Papok Pilátusnak: Ne írd
Sidok híratlyának, hanem hogy ő mondotta magát, Sidok hírat-
lyának. Felele névix Pilátus: Amitt megírtam, megírtam. A
Virétek pedig vevék az ő ruháját, és négy részre oszták, mind egyik
nek egy egy részt. És a köntöst is, vala pedig a köntös varrás-
 nélkül való merő bővös. Mondának azért ő köztök: Ne
metellyük el ezt, de vessünk soroz rája. Hogy betellessék
az írás mondván: Meg oszták ő köztök az én ruháimat, és
az én köntösömre soroz vetének. Allanak vala pedig
a János keresztjára mellet az ő anyja Maria, és több nem

En mennyei szent Atyám, bocsásd meg nekik mert nem tudják mit
cselekednek. Meg írta pedig Pilátus az ő halálának okát, és hely-
jeztet: Feje fölögn mondván: Nazarethbeli Jesus Sidok-
nak hírallyja. Vala pedig írva Sidául, Görögül és Deákul. Ezt
pedig az írást sokan olvassák vala, mert közelvala a városhoz
a hely. Mondnak vala pedig a Papok Pilátusnak: Ne írd
Sidok hírallyjának, hanem hogy ő mőndötte magát, Sidok híral-
lyjának. Felele nézik Pilátus: A mit megírtam meg írtam. A
Vitézek pedig vevék az ő ruháját, és négy részre oszták, mind egyik-
nek egy egy részt. A köntöst is, vala pedig a köntös varrási-
 nélkül való mérő köves. Mondának azért ő közöttök: Ne
meteljük el ezt, de vessünk sorsot rája. Hogy bétellyeséjek
az írás mondván: Meg oszták ő közöttök az én ruhaimot, és
az én köntösömre sorsot vetének. Allanak vala pedig
a Jesus keresztjaja mellet az ő anyja Maria, és több nem

Asszonyok. Mikoron pedig Jésus látta volna az ő Ammyát és a ta-
 nitványt kit szeret vala óta állani monda az ő, annyánax: #
 Ime a te anyád! És őrátol jagva a Janitványt övéjévé fogada.
 Hík pedig azonélé mennék vala szidalmazák vala Jéjéket
 továbbán rajta mondvan: Vá h! te ki elrontod az Isténnék
 Templomát, és harmad napra márt épített, szabadítsd meg
 magadot. ha Istémék Fia vagy! Szálj le a Kereszt fároról Ezen-
 képpen a' fő népek is tufolyák vala mondvan: Egyebeket még
 szabadított, szabadítsa még most ő magát, ha Isténnék Fia, és
 hiszünk ő beme. Azon képpen a' Satrik is, kik ő velle együtt meg-
 feszítették vala, szidalmazák vala őtet mondvan: Háté vagy
 a' Christus szabadítsd meg magadot minket is magaddal.
 A' másik pedig Feddi vala őtet mondvan: Bizonyte semp-
 teled az Istent, ki ugyan azon kázhörtetésben vagy, mi-
 pedig méltán szenvedjék, mert a' migonoz tseleke-
 detü.

Jmé a honnét német a te fia. az után monda a' tanitványokhoz

detü
 tett.
 miko
 bit
 Vala
 egi
 Es
 van
 fl
 Az
 mi
 Va
 sp

de tünknek jutalmát véstük, e pedig semmi gonoszt nem
tett. Es mond vala Jესusnak: Uram emlékezzél meg sőttem.

mikor jutandasz a te országodban? Es mondta neki Jესus:

Bizony mondom te néked, ma velem lesz paradicsomban.

Vala pedig úgy mint hatod óra, és nagy sötetség lőn mind az

egész földön, hat órától fogva mint egy kilencz óráiglan.

Es ki tizened óra felé nagy fel szorvat kiáltá Jესus mond-

ván: *Elia* *Eli* *Lamma sabactani.* az az

En Istenem En Istenem! mire hagyat el en-

gemet. Nemeltyek pedig az ott állók közül mondanak

Az Illyest hívja ez. ^{pedus} Judván hogy immár bötelyesedtenek volna

mindenek hogy bötelyesednek az óra s mondta: Szomjú hozom!

(Vala pedig egy edény tölves etzettel) és meg töltének egy

spongiat eczettel és isoppal és nyujtak hájához hogy ism...

Mikoron azért meg kóstolta volna monda: Bötellyesedett.

Ismét nagy felszóval kiáltva mondván: En mennyei szent

Atyám, a' te kezédben ajánlom az én lelkemet. Es hogy eze-

ket mondotta volna lefüggessze fejét, es lelkét ki bocsátá.

Es imé a' Templomnak anyéjártó kárpitja kez felé hasada;

tetejétől fogva mind az altyáig es a' föld meg inclula es

a' köziklak le szakadozának es a' koporsók meg nyil-

lanak es sok szenteknek testek a' jök el aludának vala

ki jövének a' koporsóbol es a' feltámadásnak utánna

bé menének a' szent városban es sokaknak meg jelenének.

Es mikoron mind ezeket látta volna a' Hódnagy monda:

Bizony ez ember Istennek fia vala. Es a' több sokavág

látván vezü vala mejjét Allának vala pedig az ő es-

merői távul es a' szent Anzónyok, kik Galileában is szol-

gáltak neki kik között vala Maria Magdolna is

es több.

és többen sokan kik ő vele Galileából feljöttek vala

Terus átemle. A Sidok pedig mivel hogy a nagy Imeş esli volna, hogy

ne maradnanak a' rüstek Szombatra kerek Filatiust ^{hogy meg} Jovanének szárok,

és le bétetnérek. Eljövönék azéna' vitézek, és az elvönék meg törek szá-

rait és a' másiknak is, kik meg Jeszizettek vala velle. Jészushoz

pedig miköton jutának, és látták hogy immár meg holt volna,

nem törek meg az ő szárait, hanem egyik vitész láncával az ő

oldalát meg öklelé, és leg ottan verés viz Jollya ki belölte. És

a' ki ezt látta, tanubizonyiságot tön volla, és tudják hogy igaz

az ő tanubizonyisága. Lönök pedig ezek, hogy az őw bételye-

sedjék. Gyortoz meg ne töjjetek öberme. ~~És ime más irá~~

~~is ezt mondja.~~ Megláryák kik által ökletténék, és mi-

koron estve felé volna, eljöve egy Szardag Josty ~~időit~~

Ember ki Arimatiából vala vala tisztesség tevőtanátu, jó és

igaz Ember. Ki a' Sidoknak tanársorka nem hajlott vala,
men

mert ő is Jánosnak titkon való tanítványa vala. Bárorsá-
got udván mené Pilátushoz, és meg kéré tőle Jánosnak
testét. Pilátus pedig mikoron meg értette volna, hogy
immár meg holt volna, igen tudálja vala. Levevén azért
József Jánosnak testét a' Heresztjáról, tiszta gyölcsbarr
takará őtet. Eljőve Nicodemus is, hozván drága kene-
tet, úgy mint százfontot, és meg kenék azzal Jánosnak
testét, és gyoltt lepedőben takarák őtet, a' mint szokások
a' Sidsknak temetkezni. Vala pedig oda közel egykert, és
a' kertben egy új koporsó, melyben még senki sem tette-
tett vala. Azt pedig József ö magának kőből faragtatta va-
la, és abban helyezteték Jánosnak testét. És nagy követ
fordítván a' koporsó ajtajára, elménének omán.
Az aronyi állatok pedig nézik vala a' Koporsót, mely

ben Jeruzsálmak tettei voltak. A nagy János pedig a Szombaton, vesztig lenek az Istennek parancsolata szerint. Más nap pedig melly az imés után vala, össze gyűlének a fő papok és az iras tudók, és a népek vénei, és menének Pilátushoz mondván neki. Uram meg emlékezzünk róla, hogy a valard meg életében azt mondta, hogy harmad napon halottaiból feltámadna. Poroncsoljad azért meg erősíteni a kóport, tellyes harmad napiglan. Mert talám eljőnek az ő Sántiványi és ellopják őtet, és annak utáma azt hirdetik a népek, hogy feltámadott halottaiból, és így az utolsó tudlyes gonoszbb lesz az elsőnél. Monda nekik Pilátus: Ambátor orizetek, és

elmenvén erösítetek meg a koporsót, mentöl jobban tudjátok.

Ok pedig elmenvén, meg erösítették a koporsót meg pecsétel-

vén a koporsó követ, és az övezőket környüte hagyodan. —

Finis Passionis 1844.

Est. Mosis Kovács de N. Ajta.

ab Anno 1844 die 26ta Februarij.

[Faint handwritten text, possibly a list or notes, mostly illegible due to fading.]

1926 december 26 kól Lakólo' Ferenc belmön untkaruis egykor.
1965-ig, illeten feleségem Gyöngyösön házi és hársandis evokverésepe igy.
1968 október 5-án ifj. Albert Lőrincz belmön lelkesen terjesztés, miut
munkássis kitéket átadták lelkesen ajánlák.

László Gyöngyös
v. untk. ügy. igazg.

László Gyöngyös
Gyöngyösön deargit.

Proviae M. wase 1844

Proviae M. wase
1844